

ĐTC Phanxicô: Khi chúng ta theo Chúa, không có điều gì trong cuộc sống là tình cờ

Trong buổi tiếp kiến chung vào sáng thứ Tư 30/6/2021, Đức Thánh Cha nhắc rằng khi chúng ta theo Chúa, không có điều gì trong cuộc sống là tình cờ. Chúa thấu dệt lịch sử cuộc đời chúng ta và nếu chúng ta đón nhận kế hoạch cứu độ của Chúa, ân sủng của Người sẽ biến đổi tâm hồn và cuộc sống của chúng ta và chỉ cho chúng ta những con đường mới.

01-07-2021

Nguồn: "Vatican News Tiếng Việt"

Trong buổi tiếp kiến chung cuối cùng trước khi bắt đầu tháng hè vào tháng 7, Đức Thánh Cha trình bày bài giáo lý thứ hai trong loạt bài về thư thánh Phaolô gửi các tín hữu Galát. Đức Thánh Cha suy tư về lời thánh Phaolô tự nhận mình là tông đồ thật sự qua việc thực thi quyền tông đồ của ngài. Thánh Phaolô bảo vệ thẩm quyền tông đồ của ngài bằng cách miêu tả cách trung thực hành trình hoán cải của ngài - từ kẻ bắt bớ Giáo hội dữ dội đến người được kêu gọi nhờ lòng thương xót của Thiên Chúa để biết Chúa Giêsu Phục sinh và trở thành tông đồ cho các dân tộc.

Khi nhấn mạnh đến quyền năng của lòng thương xót Chúa hoạt động trong đời sống của ngài, thánh

Phaolô mời gọi chúng ta suy gẫm về cách Chúa đi vào cuộc sống của chúng ta, làm chúng ta ngạc nhiên, đổi mới và biến đổi hoàn toàn chúng ta bởi Chúa Thánh Thần, và củng cố chúng ta trở thành những môn đệ truyền giáo để loan truyền Phúc Âm và sứ điệp giải phóng của Phúc Âm. Đức Thánh Cha nhắc rằng Chúa theo dết lịch sử cuộc đời chúng ta và nếu chúng ta đón nhận kế hoạch cứu độ của Chúa, ân sủng của Người sẽ biến đổi tâm hồn và cuộc sống của chúng ta và chỉ cho chúng ta những con đường mới.

Khẳng định tính mới mẻ của Tin Mừng

Mở đầu bài giáo lý, Đức Thánh Cha nhấn mạnh ý định của thánh Phaolô khi viết thư cho các tín hữu Galát. Ngài giải thích: “Những Kitô hữu này gặp mâu thuẫn về cách sống đức tin và thánh Phaolô bắt đầu viết Thư nhắc nhở họ về mối quan hệ trong

quá khứ của họ, về sự đau buồn khi phải xa họ và tình yêu không thay đổi mà ngài dành cho mỗi người trong số họ. Tuy nhiên, ngài không thể không bày tỏ mối quan tâm của ngài là muốn các tín hữu Galát nên đi theo con đường đúng đắn: đó là mối quan tâm của một người cha, người đã sinh ra các cộng đoàn trong đức tin. Ý định của ngài rất rõ ràng: cần phải nhắc lại tính mới mẻ của Tin Mừng, mà người Galát đã nhận được qua lời rao giảng của ngài, để xây dựng căn tính đích thực làm nền tảng cho cuộc sống của họ”.

Không dừng lại ở bề mặt của vấn đề

Đức Thánh Cha nhận xét rằng thánh Phaolô hiểu biết sâu sắc về mầu nhiệm của Chúa Kitô. “Ngay từ đầu Thư của mình, ngài không theo những lý lẽ thấp kém được sử dụng bởi những người gièm pha ngài. Ngài ‘bay cao’ và như thế ngài chỉ cho

chúng ta thấy cách phải hành xử khi xung đột nảy sinh trong cộng đoàn.” Chỉ đến cuối Thư, thánh Phaolô mới nói rõ trọng tâm của cuộc tranh luận là vấn đề cắt bì, là truyền thống chính của người Do Thái. Đức Thánh Cha giải thích tiếp: “Thánh Phaolô chọn đi sâu hơn, bởi vì điều đang bị đe dọa là chân lý của Phúc âm và sự tự do của Kitô hữu”. Cách hành động của thánh nhân là “Ngài không dừng lại ở bề mặt của các vấn đề, như chúng ta thường bị cám dỗ để tìm ra giải pháp tức thì, điều khiến chúng ta nghĩ cách sai lạc rằng tất cả chúng ta đều có thể đồng ý bằng một thỏa hiệp. Đây không phải là cách thức hoạt động của Phúc âm, và thánh tông đồ đã chọn con đường thử thách hơn.”

Tìm cách làm đẹp lòng Thiên Chúa

Thực tế là thánh Phaolô không viết Thư để tìm sự hài lòng của con người nhưng là sự đồng ý của Thiên Chúa,

bởi vì như ngài viết: ‘Giờ đây tôi tìm cách lấy lòng người đời, hay lấy lòng Thiên Chúa? Phải chăng tôi tìm cách làm đẹp lòng người đời? Nếu tôi còn muốn làm đẹp lòng người đời, thì tôi không phải là tôi tớ của Đức Ki-tô’ (Gl 1,10). Do đó thánh Phaolô cảm thấy mình có nhiệm vụ nhắc nhở người dân Galát rằng ngài là tông đồ chân chính không phải bởi công lao của mình, mà do lời kêu gọi của Thiên Chúa. Ngài kể lại lịch sử ơn gọi và hoán cải của mình, trùng hợp với sự kiện Chúa Kitô Phục Sinh hiện ra trong cuộc hành trình đến Damas (x. Cv 9,1-9).”

Đức Thánh Cha nhận xét: “Thật thú vị khi quan sát những gì thánh nhân khẳng định về cuộc đời của mình trước sự kiện đó: ‘Tôi đã quá hăng say bắt bớ và muốn tiêu diệt Hội Thánh của Thiên Chúa. Trong việc giữ đạo Do Thái, tôi đã vượt xa nhiều đồng bào cùng lứa tuổi với tôi: hơn ai hết, tôi đã tỏ ra nhiệt thành với các

truyền thống của cha ông' (Gl 1, 13-14). Thánh Phaolô dám khẳng định rằng trong Do Thái giáo, ngài vượt trội hơn tất cả những người khác, ngài là một người Pharisiêu thực sự nhiệt thành, 'về sống công chính theo Lễ Luật, thì chẳng ai trách được tôi' (Pl 3, 6). Hai lần ngài nhấn mạnh rằng ngài là người bảo vệ 'truyền thống của cha ông' và là người 'trung thành tuân thủ lễ luật'.

Lòng thương xót của Thiên Chúa đã biến đổi

Một mặt, thánh nhân kiên quyết nhấn mạnh rằng ngài đã bắt bớ Giáo hội dữ dội và ngài là một "kẻ nói lộng ngôn, bắt đạo và ngạo ngược" (1Tim 1, 13); mặt khác, ngài nêu bật lòng thương xót của Thiên Chúa đối với ngài, điều đã khiến ngài biến đổi triệt để, như tất cả đều biết. Ngài viết: "Nhưng lúc ấy các Hội Thánh Đức Kitô tại miền Giuđê không biết mặt tôi. Họ chỉ nghe nói rằng: 'Người

trước đây bắt bớ chúng ta, bây giờ lại loan báo đức tin mà xưa kia ông những muốn tiêu diệt” (Gl 1, 22-23). Đức Thánh Cha nhận định rằng “thánh Phaolô nêu bật sự thật về ơn gọi của ngài qua sự tương phản nổi bật đã được hình thành trong cuộc đời ngài: từ việc là người bắt bớ các Kitô hữu vì không tuân giữ các truyền thống và lề luật, ngài được kêu gọi trở thành tông đồ để loan báo Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô.”

Trở thành tông đồ nhờ ân sủng của Chúa

Đức Thánh Cha nhận định: “Thánh Phaolô được tự do: tự do loan báo Tin Mừng và ngài cũng được tự do thú nhận tội lỗi của mình. ‘Tôi đã như thế này’: đó là sự thật mang lại tự do cho trái tim, đó là sự tự do của Thiên Chúa”. Đức Thánh Cha nói thêm: “Nghĩ lại câu chuyện này, thánh Phaolô hết sức ngạc nhiên và biết ơn. Đừng như ngài muốn nói với các tín

hữu Galát rằng ngài đã có thể là bất cứ điều gì, ngoại trừ là một tông đồ”. Sự thật là từ khi còn là một cậu bé, ngài đã được nuôi dưỡng để trở thành một người tuân giữ Luật Môsê hoàn hảo, và hoàn cảnh đã khiến ngài phải chiến đấu với các môn đệ của Chúa Kitô. Tuy nhiên, một điều bất ngờ đã xảy ra: “Thiên Chúa, bằng ân sủng của Người, đã mặc khải cho thánh Phaolô về Con của Người đã chết và sống lại, để ngài có thể trở thành sứ giả giữa các dân ngoại (x. Gl 1, 15-6).

Đừng quên khi Chúa đi vào cuộc đời chúng ta

Đức Thánh Cha cảm thán: “Đường lối của Chúa thật khó hiểu biết bao!

Chúng ta trải nghiệm điều này mỗi ngày, nhưng cách đặc biệt nếu chúng ta nghĩ lại những lần Chúa gọi chúng ta.” Và Đức Thánh Cha nhắc nhở:

“Chúng ta không bao giờ được quên thời gian và cách thức Chúa bước vào

cuộc đời chúng ta: chúng ta hãy luôn ghi nhớ trong tâm hồn và tâm trí của chúng ta cuộc gặp gỡ ân sủng đó, khi Chúa thay đổi cuộc sống của chúng ta.”

Được kêu gọi để phục vụ Tin Mừng

Kết thúc bài giáo lý, Đức Thánh Cha nêu lên câu hỏi: “Trước những hoạt động vĩ đại của Chúa, thường xuất hiện câu hỏi: Làm sao Thiên Chúa lại sử dụng một người tội lỗi, một người bất toàn yếu đuối, để thực hiện thánh ý Người?” Và Đức Thánh Cha khẳng định rằng không có điều gì là tình cờ. Ngài khuyến khích: “Bởi vì mọi thứ đã được chuẩn bị trong kế hoạch của Thiên Chúa. Người thêu dệt nên lịch sử của chúng ta và nếu chúng ta tin tưởng theo kế hoạch cứu độ của Người, thì chúng ta sẽ nhận ra điều đó. Lời kêu gọi luôn bao hàm một sứ mạng mà chúng ta được định sẵn; đó là lý do tại sao chúng ta được yêu cầu chuẩn bị bản thân một cách nghiêm

túc, biết rằng chính Thiên Chúa là Đấng sai chúng ta và hỗ trợ chúng ta bằng ân sủng của Người. Chúng ta hãy để cho mình được dẫn dắt bởi nhận thức này: tính ưu việt của ân sủng biến đổi cuộc sống và làm cho nó xứng đáng được sử dụng để phục vụ Tin Mừng.”

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/vi-vn/article/dtc-phanxico-khi-chung-ta-theo-chua-khong-co-dieu/> (25-02-2026)